

سهیل اسعد:

سینمای ایران تعریف جدیدی برای دنیا دارد

دبیر جشنواره فیلم عمار از توفیقات بین المللی سینمای ایران گفت و اینکه این سینما توانسته است داعیه دار ارزش ها در بعد جهانی باشد. سهیل اسعد درباره شاخصه های آشنایی اش با سینمای ایران تا پیش از ورود به کشورمان، به

خبرنگار ایرنا گفت: سینمای ایران از آن هنرهایی است که هم از لحاظ کمی و هم از نظر کیفی، جایگاه خیلی والایی دارد. تعداد آثار خوبی که از ایران صادر می شود، کم نیست. اسعد افزود، ما می توانیم سینما را با یک تعریف جدید به دنیا معرفی کنیم. ما در جهان، سینمای ارزشی نداریم، یعنی سینمایی که طرز تفکر معنوی و عمیق مذهبی را منعکس کند نداریم، چراکه همه آن ها ضد ارزش، ضد فکر و ضد اندیشه عمیق هستند. دبیر جشنواره فیلم عمار اضافه کرد: بازیگران سینمای ایران حرف های زیادی برای گفتن دارند. ایران توانسته است نوعی سبک بازیگری معرفی کند که کمک بزرگی در جهت ماندگاری سینماست. هنر بازیگران ایرانی خودش یک مؤلفه اساسی و محوری در سینمای جهان است. اسعد درباره نقش آفرینی جشنواره عمار در بارادایم جهانی و استقبالی که از این رویداد می شود نیز گفت: مردم و هنرمندان منتظرند تا باب ارزش ها در هنر باز شود تا بتوانند آثارشان را نشان دهند. جشنواره عمار دریچه ای است که اجازه داد سینمای ارزشی به یک پدیده تبدیل شود و این فرصت خوبی است که البته جای کار بیشتری دارد. دبیر جشنواره عمار ادامه داد، ما هنوز ساختار بین المللی رایجاً نکرده ایم، ما باید در کنار نیت بین المللی، چیزی به نام ساختار بین المللی داشته باشیم. زبان در فضای ترجمه فیلم واقعیتی است که اگر بخواهیم سینمای ایران را بدون آن معرفی کنیم، نمی توانیم. باید یک محتواسازی مخصوص فضای بین المللی باشد. همچنین باید آماری برای مخاطب شناسی بین المللی داشته باشیم. درواقع نیازمند مهندسی بین المللی هستیم تا با زبان جهانی مرتبط شویم. اسعد درباره اتفاقاتی که در دوره بعدی جشنواره عمار لحاظ خواهد شد نیز گفت: برای دوره بعدی، قرار است چند نکته جدی تر پیگیری شود که یکی از آن ها، همین بعد بین المللی است. نیت اصلی من بعد بین المللی جشنواره عمار است که امیدوارم به صورت تدریجی در سال های آینده شاهد تحولی در این زمینه باشیم.

پخش فیلم «افق» از تلویزیون

شبکه نمایش هم زمان با سالگرد درگذشت رسول ملاقلی پور، فیلم سینمایی «افق» را روی آنتن می برد. به گزارش ایرنا، فیلم «افق» سه شنبه شب ۱۵ اسفندماه ساعت ۲۱ روی آنتن می رود و چهارشنبه ساعت های ۷ صبح و ۱۳ ظهر از همین

شبکه پخش خواهد شد. در این فیلم نصرت و احمد دو غواص گروهان اطلاعات هستند. در یک مأموریت، احمد مفقود می شود، درحالی که همسرش در بیمارستان آهواز منتظر بازگشت اوست. جهان بخش سلطانی، سید جواد هاشمی، مهرداد نوشیروانی، علی داروییان، حمید صالحین، حبیب‌ا..، الهیاری، حیدرخان بابایی، سید علی سجادی حسینی، رضا قلی پور، فرهنگ حسینی، اکبر محمدی و اکبر شیرازی در این فیلم نقش آفرینی می کنند. فیلم سینمایی «افق» که در آخرین سال جنگ، یعنی سال ۱۳۶۷ ساخته شد، از آثار ماندگار ملاقلی پور است و موفقیتش تا آنجا بود که در زمان اکران به دومین فیلم پرفروش سال تبدیل شد.

دلاوری مجری برنامه افطار شبکه یک سیما شد

هم زمان با آغاز ماه مبارک رمضان، ویژه برنامه افطارگاهی «هلال» با اجرای محمد دلاوری، مجری تلویزیون، از شبکه یک سیما پخش خواهد شد. برنامه «هلال» در گروه اجتماعی شبکه یک سیما تولید می شود و با حضور مهمان هایی از

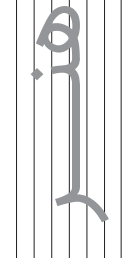
ملیت های گوناگون، دریچه ای به سبک زندگی مسلمانان جهان اسلام در ماه امت بازمی کند و پیوندهای مشترک امت اسلامی را از دل قصه و سرگذشت مهمان ها به تصویر می کشد. ویژه برنامه «هلال» در روزهای ماه مبارک رمضان حوالی ساعت ۱۷ روی آنتن خواهد رفت.

فیلم کمدی «فسیل» هم قاچاق شد

نسخه قاچاق «فسیل»، پرمخاطب ترین فیلم اکران ۱۴۰۲. پس از نزدیک به یک سال اکران عمومی، در فضای مجازی منتشر شد و به فاصله چند ساعت، این فیلم در اکران آنلاین انتشار رسمی یافت. فیلم «فسیل» قرار بود در نوروز به شبکه نمایش خانگی بیاید، ولی

نسخه با کیفیت این فیلم که این روز ها هنوز در برخی سینما ها درحال اکران است، در کانال های تلگرامی منتشر شد. فیلم «فسیل» رکورد فروش فیلم در تاریخ سینمای ایران را شکست، اما احتمالا عوامل و دست اندرکاران این فیلم برای اکران آنلاین برنامه ای را نادرک دیده بودند و لورفتن نسخه آن در چند کانال مجازی، برنامه اکران این فیلم در فضای رسانه ای را تغییر داد.

هنرمندان مشهدی فرصت ها و تهدیدهای

حضور سلبریتی های تهرانی در تئاتر مشهد را بررسی می کنند

تعالی تئاتر

یا فروش گیشه؟

نمایش «یک توبلک»

مشهدی، حضور سلبریتی های تهرانی هم می تواند فرصتی برای تئاتر شهرستان ها باشد و هم آسیب. صباغ می گوید، اینکه هرگاهی نمایشی از تهران بیاید و مخاطبی را که تاکنون تئاتر ندیده است، به سالن تئاتر بکشاند، یک فرصت برای تئاتر مشهد مالی بیاید، سود که ندارد، ضرر هم دارد.

- در تئاتر ستاره نداریم

صباغ با بیان اینکه در تئاتر ستاره نداریم، تأکید می کند؛ افرادی را در تئاتر مشهد یا تهران داریم که مخاطبان خودشان را دارند، ولی این اسم ها به اندازه ای برای مخاطب جذابیت ندارند که بتوانند سالن ها را پر کنند. معمولاً این اتفاق برای چهره های معروف می افتد. در سینما هم همین طور نمایش مهم است. در سینما هم همین طور است. فیلم «ویلا ی ساحلی» تا چند هفته پیش روی پرده بود و رضا عطاران و پژمان جمشیدی در آن بازی می کنند، ولی فروش خوبی ندارد؛ چون آن فیلمی که مخاطب دوست دارد، نیست. بنابراین اگر یک اثر جذابیت داشته باشد، مخاطب نگاه نمی کند چه کسی در آن بازی می کند.

او اضافه می کند، شاید مخاطب در ابتدا به دلیل حضور سلبریتی برای دیدن یک تئاتر برود، اما اگر از کیفیت تئاتر راضی نباشد، نمایش در ادامه مورد اقبال قرار نمی گیرد

و تعداد مخاطبان آن کم کم افت می کند. اوایل که «ویلا ی ساحلی» اکران شد، همه دنبال آن بودند که بروند سینما این فیلم را ببینند، ولی بعد از یک هفته فروش آن دنبال آن بودند که بروند سینما این فیلم را ببینند، ولی بعد از یک هفته فروش آن افت کرد. دلایلش این است که امروز دیگر مخاطب به چهره ها نگاه نمی کند. حضور چهره ها برای شروع شاید مؤثر باشد، ولی در ادامه کافی نیست. برای مخاطب امروز جذابیت و کیفیت تئاتر اهمیت دارد.

- فرصت یا تهدید؟

از دیدگاه این کارگردان شناخته شده

کرد، همان قدر که به اقتصاد تئاتر کمک کرده، جنبه های منفی هم داشته است ازجمله اینکه برای افزایش فروش گیشه دست به هر اقدامی زده می شود. این هنرمند تأکید می کند، در نهایت این ماجرا به نقش فرهنگی و تعالی بخشی تئاتر کمکی نکرده است. طبیعی است که مردم دوست دارند سلبریتی های محبوبشان را از نزدیک ببینند. در واقع در این گونه مواقع تئاتر برای مخاطب مهم نیست و آمدن آن سلبریتی و دیدن او برایش مهم است.

- تعالی تئاتر مهم تر از گیشه است

حسینی با بیان اینکه کسانی که کار تهیه کنندگی می کنند، شم بازاری هم دارند، می گوید: ما ها دنبال این می گردیم که چه چیزی در تئاتر برایشان پول بیشتری دارد. طبیعی است که کشاندن سلبریتی ها به تئاتر برایشان پول بیشتری دارد؛ بنابراین این کار را انجام می دهند. وقتی هدفشان کسب درآمد باشد، سراغ راه هایی می روید که شما را به این هدف برساند، اما در تئاتر هدف فقط کسب درآمد نیست. آنچه در تئاتر اهمیت بیشتری دارد، آموزش و ترویج فرهنگ است. اگر حضور سلبریتی ها در تئاتر به تعالی و آموزش تئاتر در شهرستان ها کمک می کند، باید برای آن سیاست گذاری کنیم. در غیر این صورت نمی توانیم بهره فرهنگی از آن ببریم. قبل از کرونا که تئاتر در اوج خودش بود، چنین سیاست هایی وجود داشتند و تئاتر هایی به مشهد دعوت می شدند که بار فرهنگی هم داشتند. او می افزاید: تعامل هنرمندان شهرهای مختلف بخشی از تئاتر است. فلسفه برگزاری جشنواره های تئاتر هم همین است. اینکه مخاطبان مشهدی تئاترهای خوب پایتخت را ببینند، منتهم است. ولی هدف مهم است. حتی خود وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی هم باید کمک کند تئاترهای خوبی

روبه رو نشده اند. برای مثال چند سال پیش نوید محمدزاده می خواست در نمایش «آخرین نامه» به کارگردانی مهرداد کوروش نیا به مشهد بیاید که اجرای آن لغو شد یا گلاب آدینه نمایش «بیوه های غمگین سالار جنگ» را در مشهد اجرا کرد که استقبال خیلی زیادی از آن نشد. این هنرمند تأکید می کند؛ استقبال تماشاچی از تئاتر به این بستگی دارد که آیا با سلیقه مخاطب نمایش تولید می کنیم و خواسته او را در نظر می گیریم. آیا می سنجیم چه چیزی نیاز دارد و نیاز او سال به سال و حتی ماه به ماه چه تغییراتی می کند. در سینما هم همین طور است. در سینما هم از فیلم هایی استقبال می شود که نیاز مخاطب را تأمین کرده اند.

او می افزاید: خیلی وقت ها نیاز مخاطب را فراموش می کنیم. برای مثال اینکه در مشهد نمایش های کمدی و موزیکال بیشتر استقبال می شوند، شاید به این دلیل باشد که در این شهر کنسرت و برنامه های موسیقایی برگزار نمی شود. گاهی یک نمایش گل می کند و مخاطب می خواهد ببیند چه نمایشی است که صدا کرده است. بیشتر حس کنجکاوی است تا اینکه به کیفیت و جذابیت اثر ربط داشته باشد.

- فروش گیشه تئاتر به کمک سلبریتی ها

رضاحسینی، کارگردان و بازیگر شناخته شده مشهدی، نیز به پیشینه حضور سلبریتی ها در تئاتر اشاره می کند و می گوید: از چند سال گذشته بعضی تهیه کننده ها و کارگردان ها برای رونق گیشه تئاتر به سراغ بازیگران سینما، چهره های فوتبال یا خواننده ها رفتند. در واقع آن ها را نه به دلیل نیاز تئاتر، بلکه برای افزایش فروش گیشه وارد تئاتر کردند؛ اما این ماجرا که ابتدا از تهران شروع شد و در ادامه به شهرستان ها نیز سرایت

الهام ظریفیان

در هفته های گذشته اجرای تئاتر «یک توبلک» به کارگردانی سجاد افشاریان در مشهد

مخاطبانی را به سالن های تئاتر کشاند که شاید پیش از آن حتی یک بار هم به دیدن هیچ تئاتری نرفته بودند. استقبال مخاطبان عام و غیر حرفه ای از یک تئاتر تهرانی که از مزیت حضور سلبریتی هانیز بهره می برد، پیش از این نیز در مشهد سابقه داشته است. اینکه چه قدر می توان به این انبوه مخاطبان هیجانی که شاید بتوان گفت بیشترشان برای گرفتن عکس و استوری با سلبریتی محبوبشان در همان ساعات اولیه به سایت های فروش بلیت تئاتر هجوم می آوردند، دل خوش کرد و اینکه چطور می توان درصدی از این مخاطبان را به مخاطبان حرفه ای تئاتر تبدیل کرد، موضوعی است که ما در این گزارش به آن پرداخته ایم. در این گزارش، رضا حسینی و کیوان صباغ، دو هنرمندی که در عرصه نویسندگی، کارگردانی و بازیگری چهره هایی شناخته شده در تئاتر مشهد هستند، ما را همراهی کرده اند.

- کیفیت تئاتر، میزان استقبال را مشخص می کند

کیوان صباغ دلیل استقبال زیاد از برخی نمایش های تهرانی را در این می داند که این نمایش ها در یکی دو سال گذشته پرفروش بوده و اسم در کرده اند. او می گوید: طبیعی است که وقتی یک نمایش معروف به شهر دیگری می رود، با استقبال روبه رو می شود؛ اما این گونه نیست که نمایش های خودمان مورد اقبال واقع نشده باشند. ما نمایش هایی داشته ایم که بر مخاطب تر و پرفروش تر بوده اند. نمایش هایی هم از تهران آمده اند که در مشهد با استقبال

سلسله نشست های

«الهیات هنر و رسانه»

برگزار می شود

نشست نقد و بررسی نمایش «گیاه مرد» در مشهد برگزار شد

نشانی از اندوه خاور میانه

چنین موضوعی در این نمایشنامه دیده نمی شود و آن را به مثابه فضاسازی نمی بینیم، بلکه فقط درباره آن صحبت می شود.

- نمایشی منطقه ای و وطنی با دغدغه شخصی

محمد خوش خلق، نویسنده، طراح و کارگردان این نمایش، نیز در نشست نقد و بررسی اثرش گفت: «گیاه مرد» یک مسئله وطنی و یک دغدغه شخصی است که می تواند به دغدغه ای شهری، استانی، کشوری تبدیل شود که این دغدغه، فقدان است. مسئله اصلی نمایش فقط جنگ و از هم دور افتادن انسان ها نیست، بلکه از دست دادن است.

وی با بیان اینکه آشفنگی که در نمایش وجود دارد و

اجرا و وضعیت افراد پیدا می کنیم، دائم از طریق برخی مونولوگ ها به ما انتقال پیدا می کند. اجرا در بخش نمایشنامه به نوعی سردرگم است. افراد درست معرفی نمی شوند و جایشان را پیدا نمی کنند. درست در جایی که مخاطب متوجه می شود رابطه بین افراد چیست، موتور نمایشنامه روشن می شود، سپس اجرای آن به پایان می رسد.

وی معتقد است: عناصری در نمایشنامه وجود دارد که این اثر به آن نپرداخته است و این نمایش از ابتدا با جنگ شروع می شود. نمایشنامه نویس های مطرحی مانند بختیار علی و احمد سعید که بیشتر به میثت خاورمیانه پرداخته اند و نگاه پسااستعماری دارند، به خود انسانی که در خاورمیانه است می پردازند. اما

در این باره، سید محمد مداح حسینی، استاد ادبیات

ریحانه موسوی

نشست نقد و بررسی نمایش «گیاه مرد»، شامگاه شنبه با حضور سید محمد مداح حسینی استاد ادبیات نمایشی، عوامل نمایش،

استادان و علاقه مندان این حوزه در تماشاخانه استاد نوری حوزه هنری استان برگزار شد. نمایش «گیاه مرد» به نویسندگی، طراحی و کارگردانی محمد خوش خلق، روایتی از جنگ و اندوه فراق و جدایی است. تهیه کننده آن محمدرضاییبی است و بهروز ارمانغان، علیرضا سعیدی، سارا کشمیری، نازنین نصیری، امیرحسین عامل، عارفه نیکو و ارس ارمانغان در این اثر به ایفای نقش می پردازند.

- تئاتر، هنری سرشار از مراث است

سید محمد مداح حسینی، استاد ادبیات نمایشی و منتقد تئاتر مشهد، نمایش «گیاه مرد» را اثری در جست و جوی تلاش برای به دست آوردن زندگی انسان ها دانست و افزود: مردم افغانستان تقریباً از دهه ۴۰ میلادی روی خوش ندیده و آرامشی نداشته اند. آن ها هیچ وقت نتوانسته اند امنیت را تجربه کنند و شاید مسئله «گیاه مرد» در وهله اول این موضوع باشد، اما به آن نرسیده است. این منتقد بیان کرد: «گیاه مرد» حاصل یک دیالکتیک است؛ یعنی یک وضعیت ثانویه در تقابل با یک وضعیت اولیه قرار می گیرد، مانند جنگ در تقابل صلح یا برعکس. وی بر این باور است که نمایش «گیاه مرد» از همان ابتدا مخاطب را با وضعیتی آشفته روبه رو می کند و تصریح کرد: این کار نتوانسته است مسئله اصلی اش را که از هم جدا افتادن انسان ها در جهان است، به نتیجه برساند. مداح حسینی ابراز کرد، انتخاب فرم روایی نمایشنامه، یعنی اطلاعاتی که از نمایشنامه،